

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 5. De reliquis effectibus sanctissimi sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

... suis permutat : ac dicere possumus , cor nostrum
... veluti cor Christi, corpus tanquam Corpus Christi,
... totum, quod sumus in esse & operari est veluti esse &
... operari Christi: Tanta est vis & potentia huius cele-
... Panis, tanta est virtus Divini huius Cibi, Carnis vi-
... caritatis Christi; quæ vilissimum hostiæ naturæ
... mundum coarctat in purissimum aurum Naturæ
... simili modo supra exposito.

CAPUT V.

De reliquis effectibus sanctissimi
Sacramenti.

Septem sunt principales effectus, quos profert san-
ctissimum Sacramentum dignè ab anima nostra lu-
ceptum. Primus est Gratia habitualis; secundus,
Gratia actualis; tertius, remissio peccatorum venialium;
quartus, præservatio à lethalibus; quintus, unio cum
Christo & proximo; sextus, ius ad essentialem animæ
Gloriam; septimus, ius ad Gloriam accidentalem cor-
poris.

S. Thom. 3.
p. q. 79.
Catech.
Rom.

Quantum ad primum effectum sanctissimi Sacra-
menti, is non est prima Gratia; sed Gratiæ augmentum:
quod quia est Sacramentum vivorum, non mortuorum;
quod quia datur per modum cibi, & cibis non capitur à
mortuis, sed à vivis: tum denique, quia Sacramentum
hoc per se institutum est ad nutritionem spirituales;
quæ supponit vitam, & per consequens neque per se
remittit peccatum mortale, neque illud remittit; sed so-
lum per accidens, idque in duobus casibus: primus est;
quando quis sacramentum sumit synaxin cum ignorantia in-
excusabili & inculpabili, quod sit constitutus in peccato
mortali: secundus, si quispiam solâ instructus attritione
confiteretur peccata sua Sacerdoti non habenti facultas
rem absolventi; nihilominus eo ipso, quod hic se sacrâ
confiteretur communionem, consequeretur Gratiam virtutis
Eucharistiæ. Neque solum augmentum Gratiæ, verum
etiam

Parte Quarta
etiam

etiam perseverantia in Gratia sanctissimi Sacramenti huius effectus est. Siquidem datur per modum cibi quem admodum igitur ope cibi corporalis perseveramus in vita corporali: ita cibi spiritualis sanctissimi Sacramenti subsidio perseveramus in vita spirituali Gratia. Et

Ioan. 6.

hic est sensus illorum verborum Christi: *nisi manducaueritis Carnem Filii hominis, non habebitis vitam in vobis* nimirum, vitam Gratiæ cum perseverantia ad mortem usque.

Secundus effectus est Gratia actualis, continens adualem dulcedinem tempore Communionis, & auxilia supernaturalia post Communionem ad euincendas tentationes, exercendosque virtutum actus. Primus effectus spiritualis dulcedinis non semper datur, vel vitæ probemur, vel quia sumus indispositi, aut enim appetit nostræ palatum minus bene affectum est, aut non sufficienti meditatione, quâ quasi mansueti licet prius ruminatum fuit, quod sumitur: ac secundus effectus auxiliorum supernaturalium siue sufficientium, siue efficaciam semper confertur virtute sanctissimi Sacramenti.

Ex dictis tria sequuntur puncta. Primum, Gratiam sacramentalem huius Sacramenti propriam esse augmentum Gratia habitualis, in quantum conuenit Gratiam actualem ad finem Sacramenti necessarium qui est nutritio & conseruatio Charitatem, vitam spirituales animæ. Secundum, Diuinas inspirationes, quas de die experimur & presentimus, esse effectus sanctissimi Sacramenti iuxta dictum Areopagite: *non contingit aliquem per se perfectum Hierarchiam nisi per Diuinissimam Eucharistiam*. Unde confidit Bernardus: *quando cœlesti aliqua visitatione dignus factus es; gratias age Corpori & Sanguini Domini, quoniam istam virtus Sacramenti operatur in te*. Tertium, sicut ad vitam corporalem necessarii sunt spiritus vitales causati ex cibo materiali, ita in vita spirituali dantur spiritus vitales supernaturales (quales sunt illuminationes & inspirationes Diuinae in intellectu & voluntate) procreati ex Sanctissimo Sacramento. Hi non animalia duntaxat; sed & corpori communicantur, sicutque

S. Dion. de cœlest.

Hier. c. 3.

S. Bern. ser. in Cœna Domini,

conuenientes representationes in phantasia, ac boni
in appetitu sensitiuo.

Tertius effectus est remissio peccatorum venialium:
reparando feruorem Charitatis, destruit pec-
ca venialia eadem contraria: & concilians perfectam
amicitiam inter animam & Christum tollit peccata ve-
nialia perfectæ amicitia repugnantia. Idque duobus
modis: primò, *immediate & per se*, suppositâ solâ ar-
tione ex parte suscipientis, vel, vt alii volunt, sup-
positâ solâ non complacentiâ peccatorum venialium:
secundò, *mediate*, excitando aliquem Contritionis
& Charitatis actum *per se* remissiuum peccati venialis
veluti etiam remittit pœnam peccatorum venialium)
tanquàm sacrificium remittit *immediate*.

Quartus effectus est preseruatio à peccatis lethali-
bus, conformiter ait Sanct. Bernardus: *Minus hoc Sa- S. Bern. ser.*
cramentum sensum in leuioribus; & tollit consensum in in Cœna
maioribus. Quod præstat duobus modis: primò *per Dom.*
auxilia, quibus anima fortificatur aduersus
tentationes: secundò, *vt signum Passionis Christi, S. T. art. 6.*
viti & confusi Dæmones in fugam conuertuntur:
ait Sanct. Chrysostomus: *Tanquàm Leones ignem & Chrysost.*
ab illa mensa recedamus, terribiles Dæmonibus in Ioan.

Quintus effectus est vnio. Primò inter nos & Chri-
stum; & hæc non est solummodo affectiua, se vera,
et corporalis inter corpus nostrum & Cor-
pus Christi, non tamen physica, sed moralis, veluti
explicuimus. Secundò vnio localis inter nos in-
ter nos in virtute huius Diuinissimi Sacramenti: hanc
vniuntur in vno tertio; vniuntur & inter se: *qui. S. Cypr. de*
vniuntur in vno tertio, *unum est corpus, & omnium vnum Cœna*
& anima vna; iuxta dictum Apostoli, Vnum cor- Dom.
sumus, quia de vno corpore & de vno pane man- i, Cor. c. 10.
vniuntur. Ubi vult Apostolus, quod, sicut in-
vniuntur & Christum non solum est vnio spiritualis medi-
vniuntur Gratiâ, verum etiam corporalis mediis speciebus
vniuntur sacramentalibus; ita Christiani in virtute huius Sacra-

menti inter se non tantum vnione spiritali mediante Gratiâ, in quantum hoc Sacramentum nutrit Gratiâ habitualement, vt excitat ad Amorem actualement & cum Christo & inter nos; sed etiam vniti sint vnione corporali, in sensu tamen morali, vt supra dict. m. fuit. Et hæc est perfecta illa vnio, quam Christus pro nobis postulabat à Patre suo, dicens Ego in eis, & tu in me, &

Ioan. 17. sint consummati in vnum; ego in eis per carnem meam, & tu in me per Diuinitatem, & ipsi inter se perfectè vniti, non vnione duntaxat Gratiæ, quæ est effectus Spiritus sancti; sed etiam vnione corporali, quæ est effectus huius Diuini Sacramenti.

Sextus effectus est ius ad essentialem animæ Gloriam, non tantum mediatè, mediante Gratiâ, quæ est ius ad Gloriam; verum etiam immediatè, in quantum conferunt vitam Gratiæ per seipsam æternam, & in quantum

3. Aug. de Ciu. Dei lib. 19. c. 20. communicat participationem vitæ Gloriæ: Qui manducat hunc panem, habet vitam æternam: & participatio fieri mensa huius, ipsum est incipere habere vitam æternam.

Septimus & vltimus effectus est Gloria corporis, & promissionem Christi D. N.: *Qui manducat carnem, &c. ego resuscitabo eum in nouissimo die.* Primum propter contactum corporis nostri cum Corpore Christi gloriosus & immortalis erit dignè communicatus. Secundò, propter conditionem cibi, qui qualitates personæ, qui cibatur, communicat, adeoque cibatus estissimi Sacramenti gloriosus & immortalis talia quoque efficiet corpora nostra sacro hoc cibo refecta, & ut quàm cibus superans in virtute personam, quæ cibatur, non conuertitur in illam; sed eam conuertit in propriam

Bellar. lib. 1. c. 7. naturam. Hic modus resurgendi in virtute Sacramenti est perfectissimus, quia est ab intrinseco, cum sit per modum cibi: & sicut secundum Bellarminum, qui cibum manducat, seipsum nutrit, ita seipsum suscitatur: vbi alii modus resurgendi per modum sufficientis, Diuinitatis Christi: per modum instrumenti, Humanitatis: per modum exemplaris, Resurrectionis Christi, qui est modus resuscitandi ab extrinseco ad modum moralis, eò quod nulla ibi adsit exigentia intrinseca, relictus

in resurrectione per modum cibi modo iam explicato, hoc ab extrinseco; quemadmodum granum frumenti etiam corruptum & mortuum per virtutem regenerationis, quam retinet, resurgit; ita corpus nostrum etiam corruptum per virtutem illam moralem, qua cibatur Carne Christi immortalis, resurgit velut ab intrinseco immortale. Et secundum Cyillum resurrectio, Sacramenti huius effectus, non est quavis resurrectio; sed resurrectio ad Gloriam: & altera resurrectio, qua est ad mortem, non est effectus huius Sacramenti.

Caput VI.

De dispositione ad dignè recipiendum sanctissimum Eucharistiae Sacramentum.

Dispositio debet esse homogènea & eiusdem rationis cum forma, ad quam disponit, sicut est calor respectu ignis. Ut igitur recipiatur cibus quidam Divinus, dispositio sit Divina, necesse est. Ita sentit S. Bonaventura, dicens: Cum fueris totus alteratus & Divinus, ut nihil sentias, nihil videas nisi Deum, tunc accipis, et tu beate dispositus & paratus eris. Et optima dispositio Amoris (hoc enim Sacramentum est Sacramentum Amoris) satagendo & desiderando recipere Christum sub speciebus Sacramentalibus. Desiderium hoc primò solitarium & purum sit, oportet, ut dicas: Nihil prater te, Domine, nil aliud, nisi te, Domine, sub hac sacra specie desidero: secundò, vehemens & avidum, quale habet famelicus ad cibos, & sitibundus ad aquas. Et esus huius Sacramenti quadam aviditas est. Cuius rationem reddit D. Augustinus, quia si hoc Sacramentum est omne bonum (aurum est tantum aurum, argentum tantum argentum; Christus in Sacramento est mihi omnia) iustum & æquum est, ut omnis cogitationis, affectus & desiderii terminus, meta, & scopus existat, ac per consequens sit desiderium quoddam vehemens &

S. Bona de Instruct. Sacerdotis tom. 4.

S. Cyprian. de Cœna Dom.

